

महास्थली (म० + स्थ०) f. die Erde H. c. 156. ÇABDAM. im ÇKDr.

महास्थविर् (म० + स्थ०) m. ein Allerältester unter den buddhistischen Bhikshu: °निकाय Ind. St. 3, 186.

महास्थान (म० + स्थान) n. ein hoher Platz, eine hohe Stellung: स्वा-
यंभुव० स्थानं गच्छति MBh. 13, 3866. महास्थानम् ed. Bomb. °प्राप्त m.
N. pr. eines Bodhisattva BUAN. Intr. 101. Lot. de la b. l. 301. महा-
स्थानप्राप्त 2. 227. fgg. VJUTP. 21.

महास्थामप्राप्त s. u. महास्थान.

महास्थाल (म० + स्थाल) eine best. Pflanze VJUTP. 142.

महास्त्रायु (म० + स्त्रायु) m. eine grosse Arterie H. 631. HALJ. 3. 12.

महास्पद (महा + स्पा०) adj. gewaltig: चक्र HARIV. 15339.

महास्मृति (म० + स्मृ०) f. die grosse profane Ueberlieferung MBh. 12,
7359. Beiw. der Durgā MĀRK. P. 81, 58. Davon adj. °मय (f. स्त्री) jene
Ueberlieferung in sich enthaltend: महाव्याकृत्य: HARIV. 12434.

महास्रग्विन् (म० + स्र०) adj. einen grossen Kranz tragend: Çiva
ÇKDr. nach dem MBh. — Vgl. महामाल.

1. महास्वन (म० + स्वन) m. ein lauter Ton, lautes Getöse u. s. w.
MED. d. 31.

2. महास्वन (wie eben) 1) adj. f. स्त्री laut tönend. — schallend, —
schreiend u. s. w.: शङ्ख Anā. 6, 12. शक्ति R. 6, 80, 32. पाण्डव MBh. 8,
2022. नाद laut N. 21, 5. — 2) m. a) eine Art Trommel, = मधुतूर्य TAIK.
1. 1, 123. — b) N. pr. eines Asura HARIV. 2284.

महास्वर (म० + स्वर) adj. laut tönend: रथ R. 3, 55, 32.

महास्वाद (महा + स्वा०) adj. schmackvoll, geschmackvoll Spr. 3519.

महाहंस (म० + हंस) m. der grosse Haṁsa (s. d.), Bein. Viṣṇu's
H. c. 72. MBh. 12, 12864. Bhāg. P. 8, 5, 28. PĀNĀR. 4, 3, 7.

महाक्षु (म० + क्षु) 1) adj. mit grossen Kinnladen versehen: पिशाच
HARIV. 14577. शार्ङ्गल N. 12, 22. Çiva MBh. 13, 1149. 1200. — 2) m. N.
pr. a) eines Schlangendämons MBh. 1, 2151. 2158. — b) eines Dānava
HARIV. 12938. — c) eines Wesens im Gefolge Çiva's HARIV. 14851.

महाक्षु (म० + क्षु) m. N. pr. eines Fürsten Bhāg. P. 9, 23, 21.

महाकर्म्य (म० + क०) n. Prachtgebäude RĀG-TAR. 2, 183.

महाकव (महा + का०) m. ein grosser Kampf Anā. 8, 2. MBh. 4, 2007.
3, 7081. 7191. 14, 1772.

महाकविर्म (म० + क०) 1) n. das Hauptopfer der Sākamedha (s.
u. d. W.) genannten Feier ÇAT. Br. 2, 5, 20. 4, 1. 11, 5, 2, 9. KĀTJ. Ça.
5, 2, 8. 7, 5. 11, 28. ÇĀNKH. Ça. 3, 15, 17. fgg. — 2) n. geklärte Butter
MĀRK. P. 32, 33. Çiva so genannt im MBh. nach ÇKDr.; कविर्म heisst
er 13, 1196. — 3) adj. zum Opfer Mahāhavis in Beziehung stehend
ÇĀNKH. Ça. 10, 18, 5. TAITT. ĀR. 3, 5, 1.

महाकस्त (म० + कस्त) adj. grosshändig: Çiva MBh. 13, 1199.

महाकस्तिन् (wie eben) adj. dass. RV. 8, 70, 1.

महाकास (म० + कास) m. lautes Lachen ÇABDAM. im ÇKDr.

महाकै (महा + क०) m. eine grosse Schlange ÇAT. Br. 11, 5, 5, 8. S.
KATHĀ. 65, 88. °शयनं करे: Spr. 245. °वलयया (Durgā) MĀRK. P. 88, 15.

महाकिगन्धा (म० + गन्ध) f. eine best. Pflanze, = गन्धनाकुली RĀ-
GĀN. im ÇKDr.

महाकिमवत् (म० + कि०) m. N. pr. eines Berges H. 947, Sch.
V. Theil.

ÇAT. 1, 293.

महाकेतु (म० + केतु) eine best. hohe Zahl Mēl. as. 4, 631.

महाकेमवत् s. केमवत्

महाकैलिकिल P. 6, 2, 38. m. Sch.

महाङ्ग (महा + ङ्ग) m. vorgerückter Tag, Nachmittag ÇĀNKH. Br. 2,

9. — Vgl. महानिशा, महारात्र.

महाङ्गद (म० + ङ्गद) m. 1) ein grosser Teich M. 11, 263. R. 4, 44, 62.
AṢṬĀV. 18, 60. TARKAŚĀNGR. 37. 39. — 2) N. pr. eines heiligen Bade-
platzes MBh. 13, 1705. 1734. 4888. eines mythischen Teiches SIDDHĀN-
TAÇĪR. 3, 35. — 3) Bein. Çiva's ÇIV. — Vgl. तीर्थ०.

महाङ्गस्व (म० + ङ्ग०) 1) adj. überaus kurz, — niedrig. — 2) f. स्त्री
Mucuna prurius Hook. ÇABDAM. im ÇKDr.

1. महि (von 1. मक्), dat. मर्ह्ये als inf. zu 1. मक् anzusehen; = महे (s.
u. 1. मक् 3.) zur Freude, zum Ergötzen: ते नो रासतो मर्ह्ये मुमिञ्चा:
RV. 10, 63, 3.

2. महि (vgl. 3. मक्) 1) adj. nur in dieser Form als nom. und acc. sg. n.
und im comp.; = मक्त् Nīr. 11, 9. प्र वो महे महि नमो भरधम् RV. 1,
62, 2. पौष्य 153, 3. कर्मन् 2, 24, 14. एनस् 12, 10. महि तते महित्वम् 23.
4. द्रविण 3, 1, 22. श्रोतिस् 4, 10, 4. द्दे वो महि तृतीयं सर्वन् मर्दय 34, 4.
शर्मन् 5, 83, 5. रत्न 6, 19, 10. AV. 13, 2, 3. VS. 10, 4. — 2) adv. gross,
hoch; sehr, viel RV. 1, 130, 7. 135, 9. प्र सा नितिरसुर या महि प्रिया
151, 4. वयं पुरा महि च नो धनु खून् 167, 10. महि चिदावधानम् 4, 3, 14.
56, 5. 5, 60, 3. महि महे विधेम नमोभिः 6, 1, 10. 4, 7. महि चिन्मन्यमा-
नम् 19, 12. 7, 81, 1. 97, 3. भूरि द्वावेन, महि द्वावेन 8, 46, 25. महि मन्दा-
नमन्धसः 10, 167, 2. AV. 4, 22, 3. VS. 8, 62. महि मकातः ÇĀNKH. Ça. 8,
21, 3. — 3) m. n. Grösse: ईश्वरस्य महि Bhāg. P. 7, 9, 12. श्वेतार्द्रैर्न-
गवतो महिम् 8, 8, 4. महिना hierher oder zu महिमन् 10, 54. अविक्वण्ठ-
महिम् 3, 31, 14 Druckfehler für °महिमानम्. — 4) m. = मक्त् der In-
tellect: विज्ञानशक्ति महिमामनति Bhāg. P. 2, 1, 35. — 5) f. = मक्ती die
Erde ÇABDAM. im ÇKDr.

महिका f. = महिका Schneer Rāmāça. zu AK. 1, 1, 2, 20. WILS. Nach
ÇKDr. Lesart des Textes. Nebel VJUTP. 57.

महिकैर (म० + कैर) adj. nach SĀ. so v. a. प्रौढकर्मन्, eher hoch
preisend, viel lobend (कैर von 2. क०) oder N. pr.: महिकैर उत्तये
प्रियमेधा अरूषत RV. 1, 45, 4.

महिकित्र (म० + त्रि) adj. grosse Herrschaft innehabend RV. 5, 68, 1:
vgl. 7, 30, 1.

महित 1) partic. geehrt, gefeiert u. s. w. s. u. 1. मक् 2. — 2) m. a)
(sc. गण) Bez. einer Klasse von Manen MĀRK. P. 96, 46. — b) N. pr.
eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. eines Devaputra LALIT.
ed. Calc. 4, 16. 6, 20. — 3) f. स्त्री N. pr. eines Flusses MBh. 6, 328 (VP.
182). अक्षिता ed. Bomb. — 4) n. Çiva's Dreizack ÇABDĀRTHAK. bei WIL-
SON. — Vgl. माहित, माहित्य.

1. महिता s. u. महित 3.

2. महिता (von महि oder महिन्; f. Grösse Bhāg. P. 1, 13, 19. — Vgl.
महिव.

3. महिता f. nom. abstr. von 2. महिन् NALOD. 4, 28.

महित्री die Anfangssilben von RV. 10, 185 im gaṇa विमुक्तादि zu